

SLOVENSKI NAROD.

"Slovenski Narod" velja:	
z ljubljani za dom dostavljen:	v upravilštva prejemam:
celo leto . . . . . K 24—	celo leto . . . . . K 22—
pol leta . . . . . 12—	pol leta . . . . . 11—
četrt leta . . . . . 6—	četrt leta . . . . . 5—50
na mesec . . . . . 2—	na mesec . . . . . 1—90

Dopisi naj se iznajtrajo. Rekoperki se ne vradijo.

Uradništvo: Knafove ulice št. 5, (I. nadstropje leve), telefón št. 84.

Vlada poražena.

Minoli petek je Bienerthovo ministrov zadev težak poraz in z ministrov vred je bila poražena tudi dosedanja nemško-poljska vladna večina. Pri dveh glasovanjih je imela opozicija večino, enkrat si je vladna večina pomagala s tem, da je uprizorila malo zvijačo: glasovala je naureč za neujnost Šusteršičevega predloga, dočim je svoj čas v odseku glasovala proti istemu predlogu, ki ga je bil takrat stavljal Vuković. Četrtega poraza se je vladna stranka poskusila ubraniti najprej s tehnično obstrukcijo, in ko to ni pomagalo, je začela s hrupno obstrukcijo, je kričala, razsajala in razbijala ter uganjala te skandale toliko časa, da je sejo razgnala.

Nemški listi pisarijo, kakor da je bila večina, s katero je v petkovi seji razpolagala opozicija, samo slučajna, da je opozicija imela večino samo vsled tega, ker je bilo odsotnih mnogo članov vladne stranke. Toda, to ni resnica. Vseh poslancev sploh nikdar ni v parlamentu. V petkovi seji ni bilo odsotnih samo gotovo število poslancev vladnih strank, nego trudi precej poslancev opozicijskih strank.

Položaj v parlamentu se je v petek spremenil, ker so se do dosedanja vladne večine odkrhalo različne skupine in stopile ali direktno v opozicijo, ali se vsaj vzdržale glasovanja. Storili so to Malorški, katerih klub se je tem povodom razcepil in so iz njega izstopili bukovinski malorški poslanci in storila je to poljska ljudska stranka, ki je že dalje časa kako nezavoljena s politiko poljskega kluba in se kaj slabo počuti v družbi različnih Wolfow in Malikov.

Da večina, s katero je razpolagala v petek opozicija, ni bila le slučajna, pričajo najbolje računi, ki jih delajo vladni zagovorniki za prihodnjeno sejo, ki bo jutri, v torek, in v kateri pride na glasovanje meritum Šusteršičevega predloga. Nekateri listi so izračunali, da utegne vlada dobiti večino na svojo stran, a še to samo, če bodo z njim glasovali Italijani in če bo poljski klub polnoštevilno zbran, drugi pa niti tega več ne upajo, nego se boje, da bo imela opozicija večino. Iz tega spoznanja se je porodil nasvet, naj bi vladne stranke glasovale za

meritum Šusteršičevega predloga, da bi se tako ognile preglasovanju in novemu porazu. Vlada je sicer svoj čas izjavila, da je absolutno ne sprejme tega predloga, ali česa ne stori človek, kadar se mu gre za kožo!

Vlada je bila poražena, popolnoma poražena in poslanska zbornica ji je izrekla popolno nezaupnico. Toda vlada neče respektirati parlamentarnih navad in neče iz svojega poraza izvajati logičnih konsekvenčnih. Namesto, da bi vlada podala demisijo, se postavlja na stališče, da jo sklep parlamenata nič ne brigajo in da ne vidi potrebe, odstopiti, čeprav ima večino parlamenta proti sebi.

Vlada se brani političnih nasledkov svojega poraza in njene stranke napenja vse sile, da bi preprečile te nasledke in ohranile na krmilu to ministvrstvo. Če bo to sploh mogoče, se pokaže že v jutrišnji seji pri glasovanju Šusteršičevem predlogu.

A tudi če bi vlada jutri utekla namenjeni ji usodi, ji ne bo dosti pomagano. Razpad vladne večine se je začel, te nenaravne večine, ki jo je ustvarila vlada s tem, da je Poljake priklenila na nemški blok in da s pomočjo Poljakov zatira druge slovenske narode. Žalostno in vse prej kot častno, da delajo Poljaki vladni in nemškim zatiračem Slovenov tlako. Zaradi zvezje Poljakov z Nemci se Čehi in Slovenci v proračunskem odseku še toliko niso upali, da bi bili predlagali le rezolucijo za češko univerzo v Brnu in za slovensko univerzo v Ljubljani, in prišlo je celo tako daleč, da je »Slovenska enota« sklenila pretigrati vse stike s poljskim klubom. Da totlačanstvovladi ne more ugajati polj. ljudski stranki, in da se ne počuti dobro v družbi z različnimi subjekti takega kalibra, kakor so Wolf, Marekhi, Malik e compagnia bella, je pač naravno.

Bienerthova vlada bo pač storila vse kar je v njenih močeh, da se reši in ubrani novega poraza, ali vzvie temu je pričakovati, da so njeni dnevi šteti. Morda se ohrani na krmilu še nekaj tednov, morda celo do jeseni, ali sistem, ki je v njej utelesen, je zabil smrtni udarec, ki ga ne bo več prebolela.

O parlamentarnem položaju.

Dunaj, 6. junija. Prihodnja seje poslanske zbornice bo v torek 8. t. m. ob 11. dopoldne. Na dnevнем redu te seje bo meritorno glasovanje o dr. Šusteršičevem nujnem predlogu in o rezolucijah, ki so v zvezi s tem predlogom. Kdo bo pri tem glasovanju zmagal — vladne stranke ali opozicija, se sedaj niti približno ne da sklepati. V izvrševalnem odboru nemških strank so mnenja, da se bo glasovanje vdeležilo 509 poslancev. V slučaju, da bi poljska ljudska stranka glasovala z opozicijo, bodo vladne stranke imele 249, opozicija pa 260 glasov. »Neue Freie Presse« kalkulira drugače. List piše: Ker so štirje mandati izpraznjeni, steje sedaj zbornica samo 512 poslancev. Ako računamo, da se bo 19 poslancev (15 članov poljske ljudske stranke, 3 Vsenemci) vzdrljalo glasovanja, bo v celiem glasovalo 493 poslancev, ako bodo vsi od prvega do zadnjega prišli v zbornico. Pri tem razmerju bi znašala absolutna večina 247 glasov. Za vladbo glasovalo: 77 nemških svobodomiselnih poslancev, 96 krščanskih socialcev, 53 Poljakov, 19 Italijanov in Romunov, 5 bukovinskih Malorusov in 2 divjaka, v celiem torej 252 poslancev. Z opozicijo bo glasovalo: 124 članov »Slovenske enote«, 89 socialističnih demokratov, 20 Malorusov, 4 divjaki in 4 zionisti, torej skupaj 241 poslancev. V tem slučaju bi torej vlada zmagala z 11 glasovi. Toda to je samo teoretičen račun in pravlahko se zgodi, da bo s približno enakimi številom glasov prodrla opozicija. Člani kabineta seveda računajo z vsemi slučaji, vendar pa baron Bienerth ostane na krmilu in naj bo izid glasovanja takšen ali drugačen. Kako misli vladati proti opozicijski večini, to je seveda še njegova skrivnost. »Korrespondenz Centrum«, ki je v intimni zvezi z vladnimi krogji, javlja, da Bienerthov kabinet tudi v tem slučaju ne bo demisioniral, ako mu tudi zbornica odkloni redni ali provizorični proračun. Ako ta korespondenca res navaja imenem Bienerthove vlade, potem ima Bienerth namen ali parlament razpusti ali pa pričeti s kupčijo opozicijskih glasov. Za katero pot se bo odločil, bodo pokazali že prihodnji dnevi.

in že sem vzdrljela, da se pokaže lepa ko kraljica, a ni jih bilo in skoro otožno sem odšla k počitku.

Pozneje pa, ko sem dorasla, me je to veselje minilo in ljubila sem še les tako mogočno, neizmerno kakor moj oče. V mesecih nočeh sem odšla od koče, daleč v gozd, legla v travo in zrla v nebo.

O tiste krasne, nepozabljene noči! Bleda mesečina je lila raz nebo in vrhovi smrek so bili kakor srebrni; vsaka igla se je razločila in ko je zapihljal veter, je zašeleselo tako bajno, kot da so se zganila srebrna drevesa v nočnem vrtu zakletega gradu. Vsa sem bila zadivljena v to divjo krasoto... Nebo se mi je videvalo tako blizu, da se mi je zdelo, ako se je utrenila zvezdica, da je padla za one temne bore in obležala na mahu. A še krasnejše je bilo, kadar je zvižgal skozi vejeje veter, da so ječale vitke jelke in se priogibali vrhovi smrek eden k drugemu. Zdeleno se mi je, kot da se podijo visoko gori čez les polnočni strahovi zvižgajoči na svoje čarobne piščalke. In potem so se pripodili črni oblaki in zakrinkali mežikajoče zvezdice. Bliški so razsvitjevali z zeleno svetlubo,

da je bilo vse kot obžarjeno od blede luči in nato je zabučalo čez vrhove, kot da so odvrgli strahovi svoje čarobne piščalke in se zakrohtali na vse grlo... O tiste moje viharne noči! Pole ure od naše hiše je bilo malo jezero. Kroginkrog se je razsviral gozd in

ležalo je tam skrito med zelenjem dreves ko drag biser. Ob poletnih nočeh sem se kopala v njemu, dasi bi to lahko tudi storila po dnevi, ker tako globoko v gozd razen mojega očeta ni nikdo zahajal. A po noči ko je blestela jezerska gladina, se mi je zdelo krasnejše in vedno, kadar je odšel na večer oče, sem pohitela tja, odloživši obleko na bregu in se vzrla v mehke valove...

Tisto leto, ko sem dopolnila osemnajst let, je prišel k nama na počitnice Milan, sin nekega očetovega prijatelja. Bil je malo bolehen in upal, da za časa počitnic v svežem gozdnem zraku ozdravi.

Z dušo, polno zlatih upov in blestičnih ciljev na bodočnost, je stopil v našo logarsko kočo, kjer je upal, da se še kaj bolj utrdi za težavno pot, ki bi jo moral nastopiti tedaj, ko je že odložil zrelostni izpit, a črna usoda je zapovedala drugače.

Jaz sem se ga razveselila, ker oče je z mano itak malo občeval, po smrti moje matere mu ni bilo za pogovor, postal je zamišljen in redkobeseden. In tako je ostalo potem vse leta.

A nad Milanom sem se varala. Mislila sem, da dobim tovariša, ki se bo veselil z menoj nad krasoto našega gozda, katerega bom navdušila za kras prirode, a on se mi je le smehljal ako sem mu pričovala, kako neizmerno ljubim ta gozd, kako se sprehajam in polegam ob lepih

Izbira večak dan zvezd in avtočni modeli in prazniki.

Inserati veljajo: posredovana podl. vrata na enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, na trikrat ali voljivo po 16 vin. Pri vsajih inseracijah po dogovoru.

Upravilštvo naj se posreduje naslovu, reklamacije, inserati itd.

Na pismenu izročila bodo vse opozitivne naravnine se ne ozira.

»Blažena Boginja« telefón št. 85.

"Slovenski Narod" velja po pošti:

na Avstro-Ograku: celo leto . . . . . K 25—

za Nemčijo: celo leto . . . . . K 28—

pol leta . . . . . 13—

za Ameriko in vse druge dežele: 650—

četrt leta . . . . . 280—

celo leto . . . . . K 30—

na mesec: 2—

Vprašanje glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnika ali znamka.

Upalništvo: Knafove ulice 5 (spodaj, dvorišče levo), telefón št. 85.

Jugoslovani in Italijani.

Dunaj, 6. junija. Klerikalna korespondenca »Austria« je priobčila vest, da so jugoslovanski poslanci Italijanom obljubili, da bodo glasovali za laško vseučilišče v Trstu, ako bodo Italijani glasovali za meritum dr. Šusteršičevega predloga. Podpredsednik »Jugoslovanske zvezze« dr. Ploj in predsednik »Slovenskega kluba« dr. Šusteršič pa temu nasproti officialno razglasata, da je vest korespondence »Austria« od kraja do konca izmišljena. V jugoslovenskih poslanskih krogih so glede italijanskega vseučilišča vprašanja tegale mnena: Ako bi italijanski poslanci bodisi v proračunskega odseku zbran, bodo Jugoslovani smatrali ta predlog kot casus belli in bodo po tem uravnali svojo takto.

Cesar o Bienerthovem kabinetu.

Dunaj, 6. junija. V krogih gospodke zbornice razpravljajo z velikim interesom o izjavi, ki jo je baje podal cesar o Bienerthovem kabinetu napravn osebi, ki stoji izven političnega življenja. Cesar se je o kabinetu izrazil z velikim priznanjem in je baje končno pripomnil: »Odobril bom vsak predlog barona Bienertha, samo njegove demisije ne morem pod nobenim pogojem vzet na znanje. — Vse kaže na to, da je ta vest docela izmišljena. Kolpotirajo jo Nemci z namenom, da bi z njim vplivali na opozicijo, da bi odnehalo od svoje odločene borbe napram Bienerthovemu kabinetu.

Iz Rusije.

Petrograd, 6. junija. Včeraj so z velikimi svečanostmi odkrili spomenik carju Aleksandru III. v prisotnosti carske rodovine, članov carske hiše, diplomatskega zbora, članov državnega sveta, poslancev posudarstvene dume in drugih dostopanstvenikov. Ko je padel zastor, je imel car Nikolaj kratek nagovor, na kar je vojaščno defiliralo pred spomenikom. Razne deputacije so položile nad 500 vencov. Car Nikolaj je dal izraziti svojo zahvalo grofu Vitteju za njegov trud, da se je postavil spomenik.

nočeh pod smrekami in občudujem bogastvo prirodnih krasot...

Poslušal me je in se je smehljal, kakor se smehlja človek, ko posluša lepo povest in misli na kaj drugega. In to me je užalostilo.

»Vi ste mrtvi,« sem mu dejala nekoč.

Tedaj me je pogledal začuden; visoko je povzdignil obrvi, da so se mu velike sive oči še bolj razširile, in potegnil je z roko preko čela, kot da hoče odpoditi neljubo misel.

»Mrtev? Ne, ampak tako divje deklice kakor ste vi, še nisem videl nikdar. Da, vi ste se rodili v lesu in v njem ste odrasli, razumem, da ne morete biti hladni in brezbržni napram vašim temnim borom, ki so vam bili večni drugovci. Ali vendar, da pozname še drugo življenje, ki se živi zunaj v pestrem svetu, potem bi tudi kmalu pozabili na ta potoček, ki vam je zdaj tako ljub. Da, vi bi morali v svet, vi ste rojeni za življenje, les pripustite samotarjem.«

S tem mi je povedal, da ne čuti z menoj in jaz ga nisem s pričovaljanjem o gozdnih krasotah več nadlegoval.

Prve dneve je prebil večinoma pri potoku s kako knjigo v roki, ali s trnkom na vrvici, a ujel ni ničesar.

»Slab rabiš ste, Milan,« sem mu ponagajala in vrgla sama trnik v vodo.

On me je gledal zamišljeno, včasih nekaj tihoma šepnil in oči velike, sive, so se mu razširjale, kot da mi

„Veleizdajniški“ proces v Zagrebu.

V soboto je sudišče jelo zaslišati priče proti obtožencem iz Like in Krba.

Prvi je bil zaslišan poštar Jos. Batutšić iz Rakovice, znan kot velik prijatelj bana barona Raucha.

Svedok je pripovedoval, da se pravoslavni v njegovih občini prej niso nazivali Srbe, to ime so si jeli pridevati še v zadnjem času. Operovalo je slišal Hrvate za — miši. Tako je čul, da so ljudje govorili, da ni moči izvesti tega,

nazivati Srbe šele, ko je postal veliki župan Bude Budisavljević. Slišal je, da je neki kmel odgovoril na vprašanje, kdo je njegov kralj: »Moj kralj je Fran Josip.« Ko so ga pa vprašali, kaj je s kraljem Petrom, je odgovoril: »Ta šele bo naš kralj.« Za tega tega kmeta ne ve.

Priča Ferdo Stilinović ni izpovedal ničesar novega. Interesantna je njegova izpoved samo glede »Sokola«. Rekel je med drugimi: »Hrvati smo nazivali svojega »Sokola« »narodno vojsko«. To so prevezeli od nas Srbi in nazivajo sedaj svojega »Sokola« tudi »narodno vojsko«.

Razkrinkana socijalna demokracija.

Javni shod N. D. O., ki se je vršil včeraj dopoldne v »Mestnem domu«, je bil dokaz, da je »Narodna delavska organizacija« v Ljubljani kaj hitro dobila tal in se ravno takohitro razvila v vsega uvaževanja vreden faktor. Par mesecev še obstoju »Narodna delavska organizacija«, a včeraj smo videli na njenem shodu tako imponirajočo množico njenih organizirancev, bilo jih je gotovo do 400, da moramo, popolnoma nepristransko sodeči, naravnost častitati na tako mogočnem razvoju tej takobujno rastoči armadi samozavestnega narodnega delavstva,

Seveda pa to, kar veseli vsakega poslenege narodnjaka, nikakor ni prav onim ljudem, ki so se pred kratkim z bobnecimi frazami hvalili kot edini zastopniki slovenskega delavstva, takoinenovani mednarodni socialni demokraciji, katera je skušala že takoj iz začetka z najhujšim terorizmom, z naravnost barabškim nastopom, puščajoč za seboj krvave sledove na glavah prvih propagatorjev narodne delavske ideje, preprečiti sebi nasprotnne pojave v vrstah slovenskega delavstva. To so pokazali socialni demokratje v Rožni dolini, to so pokazali v Šiški in ravno tako so mislili storiti tudi včeraj, samo, da se jim včeraj stvar ni obnesla. Prišli so pač na shod vpit in razgrajat, prišel je tudi tisti z delavskimi žulji tako dobro plačani, zato pa tudi tako dobro rejeni Tone Kristan, misleč, da bo tudi sedaj strahoval, le če se prikaže, zbrano narodno delavstvo, ali motil se je on in motili so se njegovi najeti razgrajati: narodno delavstvo je zborovalo ter pokazalo, da se po takih ljudeh ne da motiti v stremljenju za svojimi cilji.

Nastopali so pač res socialni demokrati kot tolpa napojenih pretepačev, ali vzlič nihovemu divjašemu vptiju se jim ni posrečilo razbiti shoda, pač pa se je pokazalo, da socialna demokracija nima niti najmanjše pravice več imenovati se zastopnico delavskih interesov, zastopnico delavstva.

Najvitalejše potrebe delavstva so jim prazna pena, vpili in razgrajali so kakor blazni, ko se je govorilo o nezmočnih bremenih, ki teže našega delavca, ko je bilo govora o odvrnitvi teh bremen, in krono so si postavili na glavo, ko so končno celo glasovali proti resoluciji, v kateri je delavstvo protestiralo proti novim bremenom, katero hoče v naprti vrlati v delavskim slojem! Ali so to še zastopniki delavstva? Ne! Nikdar ne!

Shod je otvoril tovariš Juvan s kratkim pozdravom ter takoj podal besedilo tovarišu Knafliču, predsedniku goriške N. D. O., da poroča o N. D. O. in njenih nasprotnikih. Iz njegovega poročila na kratko posnemo, da se je N. D. O. porodila v Trstu v socialni demokraciji sami, to pa iz odpora proti terorizmu, ki je vendar bolj prevladoval v stranki zlasti s strani italijanskih intrasingentov. Saj je prišlo tako daleč, da se je na koncu vsakega demokratičnega sprevoda proti slovenskim zahtevam, celo proti zahtevi po slovenskih šolah, vila na koncu rdeča zastava socialnodemokratične internacionale. Delavstvo slovenske narodnosti je trumoma izstopalo iz stranke in se samostojno organiziralo in še tedaj so šli prosit dr. Mandiča, znanega po njegovih demokratičnih načelih, da naj prevzame vodstvo, kar je po izgovorenem si premisliku tudi storil.

N. D. O. ni torej izšla iz meščanskih krogov, meščanske slovenske stranke v Trstu. Iz Trsta, kjer šteje tisoče delavstva, se je N. D. O. razširila v Ljubljano, Gorico itd. Glede programa poudarja govornik, da stoji N. D. O. popolnoma na istem programu, kakor revolucionistična stran socialne demokracije: ne revolucije proti kapitalizmu, temveč prilagodenje delavstva kapitalističnim razmeram ob vsem varstvu interesov delavstva. Iz tega pa tudi izhaja, da N. D. O. ni sama po sebi proti nobeni meščanski stranki, ni pa tudi nikak privesek kake meščanske stranke.

N. D. O. stoji na narodnem programu kot kulturnem programu, je pa tudi mednarodna, v kolikor je mednarodno načelo, da naj vsak narod skrbi sam za svoj razvoj in napredek. Poleg kulturnega programa ima N. D. O. svoj gospodarski program, vsestranski gospodarski napredek slovenskega delavstva in to ne samo potom komsumom, kakor je to pri socialnih demokratih, temveč tembolj potom pridobitnega zadružništva, celo kreditnih zavodov, kateri so projektirani za ustanovitev v najkrajšem času. Glavna zahteva N. D. O. pa je, da bo imel slovenski delavec pred vsemi na svoji domači zemlji pošten kruh, ne da bi mu ga odjel tuje, ker je ravno tuje. Vsega tega pa nima socialna demokracija, zato ni prava naša delavska stranka.

Svoj govor je zaključil s trikratnim živio-klicem N. D. O., ki je našel viharnega odziva med zborovalci.

S poročilom o shodu nadaljujemo jutri, priobčimo naj danes le še resolucijo, proti kateri so glasovali socialni demokrati, dočim jo je narodno delavstvo sprejelo z burnim odobravanjem. Resolucija se glasi:

»Na javnem shodu »Narodne delavske organizacije« v »Mestnem domu« dne 6. junija zbrano slovensko delavstvo se izjavlja solidarno v protestu proti nakanam protiljudske in protislovenske Bienerthove vlade, ki hoče v svrhu nabave državnih sredstev napotiti potom indirektnih davkov na pivo, žganje in vožnjo po železnici, s samskim davkom in davkom na dedščine, kolikor zadene široke mase, delavstvu, uradništvu in vsem širšim slojem nezmočnih bremen, ki že sedaj tlačijo k razvoju hrepeneče sloje tako, da jim je gospodarski razvoj naravnost nemogoč. Zborovalci pozivajo vlado, da naj ukrene vse potrebno, da se odpro carinske meje, da se otvori balkanski trg s tem, da se pogodbe z ju-

goslovanskimi državami pospešijo in urede v smislu paritetne narodno-gospodarske politike in da se ogrskim židovskim šmokom prepreči izkorisťenje dualističnega državnega ustroja v svrhu izrabljivanja gospodarske položaje slov. narodov ter uporačenje bosanskega kmeta po oderuški agrarni banki. Obenem pa zborovalci odločno protestirajo proti sklepku kranjskega deželnega zbora glede oprostitev deželnih naklad pri novih stavbah, ker ta sklep v prvi vrsti zadene delavstvo.«

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. junija.

+ **Shod v Domžalah.** Včerajšnji shod nar.-napredne stranke v Domžalah se je vršil ob dobiti udeležbi zavednih in veljavnih Domžalcev ter okoličanov na vrtu Kuharjeve gostilne. Prišlo je tudi dokaj slovenskih žena in dekle in vsi so z napeto pozornostjo poslušali obširna izvajanja prvega govornika, ljubljanskega odvetnika g. dr. Antona Švigelja, o krvicah, ki se gode Slovencem pod sedanjam nemškim vladnim zistemom, o pomenu in važnosti ciljev, za katerimi stremi naša stranka in končno o potrebi zmage napredne misli po vsej Sloveniji. — Drugi govornik g. A. Ribnikar je poljudno in prepričevalno razmotraval pomen in namen organizacije domžalskih Slovencev ter izrekel obilico jako umestnih in uvaževalnih nasvetov, sosebno z ozirom na tamošnje gospodarske razmere. Končno je še g. dr. Švigelj zbrano ženstvo pozval k sodelovanju pri narodnem podrobrem delu v rodinah in gospodinjstvu, nakar se je zaključil shod ob navdušenju vseh udeležnikov in ob splošnih klicih: na skorajšnje svidenje!

+ **Shod v Železnikih.** Včeraj pooldne je imela naša stranka v Železnikih sijajno uspel shod. Thaler obširni salon je bil napoljen. Prišla sta tudi železniški in selški župnik s svojimi backi. Po govorih dr. Oravec in dr. Žerjave, sta poskušala polemizirati, a da se jima čreda ovčje še bolj ne pokvari, sta jo poslala ven, ko sta govornika odgovarjala ob burnem pritrjevanju zborovalec. Več o tem zanimivem shodu bomo še poročali.

+ **Mladost** je naslov časopisu, v katerem je poleg vsakovrstnih poročil o Čukih in čukanju tudi vedno nekaj prav krvavih zabavljaj in zasramovanj na svobodomislec sploh, zlasti pa na Sokole. Dosledno vtega »Mladost« svojim praznoglavim bralcem, da so naprednjaki same propalice in bareb ter jih postavlja v isto vrsto z razbojniki in morile. To je toliko lepše in zabavnejše čitati, ker ve vsak otrok, da je prav meščanski in kmečki ksinidel jedro vse klerikalne stranke in njenih organizacij.

+ **Volitve v laški okrajinai zastop.** Iz Hrastnika nam pišejo: V petek je volila v okrajni zastop industrija, v kateri skupini smo se odločili Slovensci voliti še zadne dni, ker nismo niti najmanj sanjali o znagi. Seveda smo propadli, a le z dvema glasoma, dobili smo jih pet, nemškutarji sedem. Da smo se prej brigali za to skupino, bi prišlo do zreba, kajti enega nemškutarja bi reklamirali, a eden naših bi morda v slučaju gotove zmagе tudi šel na volišče; dočim je zdaj izstal. Žal, da je ta mož zoper Hrastničan — Birtič, tako da imamo baš

pri nas dva izdajalec narodne stvari, nameč zadnjič omenjeno mesarico Loger s sinom Lojzom in Birtiča. Od krito rečeno, temu slednjemu ne štejemo toliko v zlo, ker ni volil, Loger je doma iz Kranjske) pa ne moremo odustiti, da sta volila z Nemcem. Prepričani smo, da bodo vedeli storiti vsi narodni sloji v Hrastniku svojo dolžnost, in to zlasti tudi narodno misleč delavstvo. — Danes, v ponedeljek, volijo kmetske občine. Pripomnimo še, da se je vložil v petek od naše strani ugovor, ker je sedel v volilni komisiji nepostavno notar Mravlag, ki je hotel nota bene tudi voliti namesto nekoga, ki je volil že v četrtek. Čuden poznavalec postav ta notar Mravlag.

+ **Novi ravnatelj na goriški realki Slop pl. Carenberg.** Carenberg je doma iz južne Tirolske ter se šteje za Italijana. Vlada je torej upoštevala željo Lahov, naj bi prišel za ravnatelja na goriško realko njihov človek. Večina učencev na realki je laška. Ali če je že ravnatelj Lah, pa bi moral biti vsaj njegov adlatus Slovenec, ne pa Nemec, kakor je sedaj. — Če je pa vladva poslala na goriško realko laškega ravnatelja, češ, ker je večina učencev laška, mora poslati pa na goriško gimnazijo za ravnatelja Slovenca, ker na tej je ogromna večina učencev slovenska.

+ **Skomine klerikalcev po goriški deželi** so tako velike odkar so zmagali na Štajerskem. V članku »Slovenija« se čistič je »Slovenec najprvo zavriskal, da je vsa Slovenija že v taboru« S. L. S., samo tisti presneti Kras se noče poklerikatit. Pohvalil pa se je, da so klerikalne tudi gore. »Slovenec« pa se je pri tem precej urezal, kajti resnica je to, da klerikalna stranka v goriških Gorah izgubila tla. Predlanskim je dobril dr. Gregorčič pri državnozborskih volitvah nad naprednjim kandidatom več 2704 glasov. Lani pri državnozborskih volitvah iz splošne kurije pa so nazadovali klerikalci v goriških Gorah za 1097 glasov. — Gregorčič je dobil lani v kmečki skupini v Gorah primeroma jako malo glasov nad kandidatom iz ljudstva; prihodnjih utegne v tej skupini priti v ožjo volitev ali pa celo slavnostno propasti. Taka je perspektiva zanj in nič drugačna. Gorenje številke pa tudi govore tako jasno, da moremo prepričati »Slovenec« z radostnim srcem kričanje, kako klerikalne so goriške Gore.

+ **Iz sodne službe.** Okrajni sodnik in vodja sodišča v Višnji gori g. Jožef Pellegrini je prestavljen v Lož, tamošnji okrajni sodnik in vodja sodišča gosp. dr. Fr. Peitler pa obratno v Višnjo goro.

+ **Iz živinozdravniške službe.** Deželna vlada je poverila ogled živine na postaji Rakek okrajnemu živinozdravniku v Logatev g. Fr. Madič. Končno je sedaj tudi živinozdravniški oddelek deželne vlade.

+ **Iz šolske službe.** Deželni šolski svet je imenoval def. učitelja v Ajdoveci A. Sila za nadučitelja na dvorazrednici v Brusnici, def. učitelja na Dobravi pri Kropi I. Zagajarja za nadučitelja na dvorazrednici v Kamni goricu, suplentijo na vadnici ženskega učiteljišča gd. A. Kilar za def. učiteljico na štirirazrednici v Trebnjem, prov. učiteljico v Št. Juriju gd. Gab. Če rov v za def. učiteljico na dvorazrednici pri Sv. Križu,

v mislih nelepo stvar... zato sem se obrnila v stran.

»Zofka, vi mi sodite krivo! Čemu zardevate in se sami izdajate. Pri taki napol divji dekli se kaj takega že samo ob sebi razume, ako je v bližini jezera. Ali je to daleč?«

Da me vprašuje še dalje v tej stvari, to me je tako razjarilo. In ko je videl, da sem ga mesto odgovora srdito pogledala, me je poprosil bojev:

»Ne hudujte se, Zofka. Povejte mi, rad bi šel tja! Je daleč?« Ne! pol ure!« sem odgovorila, ne da bi ga pogledala, a že mi je bilo žal, da sem ga pred hipom zrla hudomušno, saj morda ni mislil tako grešno, kakor jaz.

»Ali me boste ob priliki peljali tja?«

Glas mu je drhtel in oči so prošile. Kadar me je pogledal tako pojno, se mu nisem mogla protiviti, ker zazdel se mi je grozno dober in plah ko otrok.

»Morda!«

Med tem je postal že popolen mrak. Tam na zatonu se je še vlačila nad temno goro podolgovata, krvava meglica, obzarjena od solnce, ki je zašlo že globoko; lahko soj rubinaste svetlobe je še drhtel v sivkastatem ozračju, a čim više tem bolj je bilo nebo zamolko. Nad nama se je vžigala tupatam kaka zvezdica. Prav nad mojo glavo je zafrtalo netopir, zakočil potem okoli koče in je izginil v gozd.

Pogledal me je oditajoče, legel v travo in si podprt glavo z desnicou,

Milan je gledal za njim in zmagaval z ustnicami, kot da se z nekom pogovarja, a ko sem se zleknila v travo po hrbitu in prekrizala roke pod glavo, me je pogledal začudeno in se malec odmaknil. Njegov pogled je počival zdaj na mojem lieu, zdaj na grudih, zdaj zopet na krilu, ki se je napeto ovilo mojih nog... Zdel se mi je, kot da me meri.

»Čemu ležite tako?« je poprašal čez nekaj časa, stisnil krčevito ustnice in se obrnil v stran.

»Kaj pa vam je zopet, sem se zasmajala skoro na glas in mu vrgla v naročje hrošča, ki je prilezel po mojem krilu.

»Zofka, ali ničesar ne pogrešate, ko posedate na večer tako sami tu okoli hiše. Ali se vam ne zdi, da je vse tako dolgočasno, ko nimate nikogar, ki bi ga navdušili za to krasoto?«

Še pred dnevi ni hotel ničesar slišati, kako neizmerno lepo se mi zdi, ko rajam po gozdu in sedaj me povprašuje sam. Čudno se mi je zdelelo, kako se je mogel tako naglo predragrati in skoro nisem vedela, ali se šali, ali misli resno. A vendar, šalil se mi, ker gledal me je mirno in tista otočna poteza, v koton drobnih ustnic, se mu je bolestno podaljšala.

»Vi ste nagajiv človek, saj sem vas hotela takoj prve dni navdušiti, da bi hodili z menoj in se veselili, a ste se samo smejal in rekli, da sem divja.«

Pogledal me je oditajoče, legel v travo in si podprt glavo z desnicou,

tačko, da je bil obrnjen proti meni. Jaz sem ležala še vedno vznak, gledala v zvezde in poslušala murna, ki je pel prav tik mene.

Tako sva molčala oba dolgo, dolgo...

»Vi na nekaj mislite,« ga poprašam polglasno, ker sem vedela, da je ves zamišljen.

»Vas premišljajem,« je pričel plaho in se nehote bližje pomaknil k meni. »Vi me gledate, poslušate me, a vaše oči, vaše črne oči, ki so vendar tako lepe, so mrtve in se zaiskrijajo menda samo o viharnih nočeh. Zakaj ste taka, Zofka? Človek ste in dekle ponosno, da se nisem videl take.«

Ne vem zakaj je govoril tako, a sam se je moral prestrašiti teh besed, ker naenkrat je umolknil in zavzdihil globoko.

»Kaj vam je vendar?«

Tedaj se je dvignil in me prijet za roko.

»Zofka, prišel sem, da ozdravim, a sedaj sem še bolj obolel. Čemu me gledate z očmi, ki jih ne budem mogel pozabiti. Čemu mi govorite o lesu, da ga sedaj tako ljubim. Čemu vse to, Zofka? Vi ste preljubeznjivi!«

Smart prostovolje Šlehte. Z ozirom na tozadevno naše poročilo se nam piše od strani, ki utegne biti dobro informirana: Šlehta je bil vedno zdrav, le pozimi je imel vsled prehlajenja nekaj dni v grlu angini podobno bolezni. On ni nikdar javil o kaki srčni napaki. Še na dan smrti je izgledal popolnoma zdrav in je teloval z drugimi, ne da bi se kaj priča o slabem zdravju. Ako bi bila obdolžitev dr. Davida resnična, bil bi on že v preiskavi. Vsak slučaj smrti se namreč potom komisijo prešče in protokolira, tako se je zgodilo tudi pri Šlehti. Komisija je konstatirala »paralysis cordis« in dr. Davida ne zadene najmanja krivda, ker o Šlehtovi prejšnji srčni hibi ni bilo prav nič znane ne njemu, niti komu drugemu.

Odbor »NDO.« v Ljubljani ima danes ob pol 8. zvečer redno sejo. Tovariši odborniki se pozivlajo, da naj se udeležejo počasno.

Zelo zanimiv obeta biti zavrnvi večer, ki ga priredi »Vajenska skupina NDO.« v nedeljo, 13. junija t.i. v areni »Narodnega doma«. Natančnejši spored objavimo pozneje. — Vstopnice za ta zabavni večer se prične v kratkem prodajati in upamo, da bodo slavno občinstvo po njih tudi pridno poseglo, ker je čisti dobiček namenjen v izobraževalna sredstva slovenskim vajencem.

Izpraznjena srednješolska mesta. Od 21. majnika do 6. junija so bili razglaseni slednji razpisi: Ve r o u k : Ober-Hollabrunn (uč., 26. VI.) — Moderna filologija: Dunaj VI. (g., D. I. g., 30. VI.), Olnume (r., Fr. E., 30. VI.), Plzenj (r., D. Fr., 3. VII.), Warnsdorf (r., D. Fr., 3. VII.), Beljak (g., D. Fr., 30. VI.), Sternberg (r., D. Fr., 24. VI.) — Zgodovina in zemljepisje: Znojmo (g., H. d., 24. VI.), Ober-Hollabrunn (uč., H. d., 15. VI.), Freistadt (g., H., 30. VI.), Inomost (r., H. d., 30. VI.) — Matematika in naravnost v osnovna skupina: Ober-Hollabrunn (uč., M. Geom., 15. VI.) — Prirodopisje: Dunaj II. (g., Ng. m. nl., 30. VI.), Dunaj XIII. (g., Ng. m. nl., 10. VI.), Praga (I. r., Ng. m. nl., 3. VII.) — Kratice in znaki kakor navadno.

Posavska podružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s sedežem v Tomačevem priredi dne 4. julija t.i. svojo prvo veliko vrtno veselico v Ježici v gostilni pri »Ruskem carju«. Začetek ob 3. popoldne. Spred se priobči pravočasno. Podružični odbor prosi druga narodna društva, naj se ozirajo na to veselico pri svojih prireditvah.

Veselica podružnice Ciril-Metodove družbe za Škofljico, Laverco, Ig in Rudnik se je obnula v vsakem oziru ne samo povoljno, ampak celo izvrstno. Podružični odbor, osobito pa njegov načelnik g. Vinko Ogorlec ter ostali sotrudniki pri tej prireditvi bili so popolnoma na svojem mestu ter storili več, kakor je bila njihova dolžnost. Vrt g. Ogorec je bil lepo in okusno prirejen ter z lezenjem, lampijoni in narodnimi zastavami okrašen. Ob dveh so začeli prihajati gostje od vseh strani in prihajali ter odhajali so pozno v noč. Domače gasilno društvo je sprejelo došle v uniformi in sploh sodelovalo z vso vnemo pri celi prireditvi. Gostje so bili v velikem številu iz Ljubljane in celo iz Posavja. Da je bilo vse, kar čuti res narodno, iz podružniškega okoliša tudi na veselicu, je pač samoumevno. Veliko gostov smo videli tudi iz Šmarja in Grosuplja. Ljubljanski »Slavec« se je udeležil prireditve korporativno in pripomogel s svojim petjem znatno k lepemu uspehu. Na eni strani je vabil vrtljak, na drugi plesni oder, tuk ob njem pa so se smerhjale sladko za kupi slašči domače dame v narodnih nošah. Srečolov in draženje raznih dobitkov je nudilo veliko zavave in — neslo lepe denarje. Omenimo še kamniško godbo, ki je vršila hvalevredno svojo nalogo. V imenu osrednjega vodstva je v daljšem govoru pozdravljal navzoče in se jim zahvalil g. župnik Berc. Tako smo se veselili in vršili narodno svojo dolžnost. Bil le lep dan in želimo le, da bi povsod po slovenski zemlji vladala takzavedenost in navdušenost, kajti potem bodo breuspešni vsi naklepni naših nasprotnikov od severa do juga. Končno še enkrat hvala prirediteljem, podpornikom in gostom.

Radovljški vodvod se razširi tudi na občino Mošnje. Deželni odbor je tozadevni ugovor mestnega zastopa radovljškega zavrnil, in odredil napravo, katera se je že izročila tvrdki Rumpel na Dunaju, katera tvrdka je napravila tudi radovljški vodvod. Seveda igra pri tem veliko vlogo za pro tudi tista značilna klerikalna velikodusnost, da se bode potem lažje napajalo tista kralja žrtev romarjev, ki niso svoje pristradane krajcarje zlatemu molahu v brezjskem samostanu.

Porotne obravnave v Novem mestu. Dne 2. t. m. sta bila obsojena France Klemenčič in Ive Pavlovič radi hudodelstva uboja. Dobil je Pavlovič

1½ leta, Klemenčič pa 3½ let. O dogodku smo že poročali svoječasno. — Dne 3. t. m. je bil sojen sedlar Ludvik Starič iz Sentpetra pri Novem mestu radi hudodelstva goljufije. Starič je okoli 24 let star in silno navihen. Bil je že dvakrat čutno zaprt, ker je ponarejal menice in drugič, ker je ponarejal kovan denar. Ko je prestavil zadnjo kazen prišel domov, je začel razmišljati, kako bi napravil zopet kako izvirno goljufijo. Napravil je več zavojev, v katere je dejal le papirne koščke ali pa je zvit papir, ter je nesel 3. aprila vse te zavoje v Ljubljano, kjer jih je oddal na pošto in poslal premožnejšim kmetom okoli Novega mesta, v Kokro in en zavoje na Hrvatsko nekemu Pustičkemu. Seveda je oddal vse te zavoje le proti poštnemu povzetju v skupnem znesku okoli 650 K. Vse zavoje je oddal pod imenom Leopold Selko, le Postičkemu je poslal kar iz Novega mesta in kar pod svojim pravim imenom. Ime Leopold Selko si je izvolil zato, ker ima isti začetni črki, ki jih je videti v njejovem pečatu, pritisnjem na poštno sprejemnico. Ko je oddal v Ljubljani zavoje, je šel zopet domov in čakal, kaj da bode. Dasi je sodišče baje iz raznih okolnosti takoj vedelo, kdo da je storilec, ga je vendar pustilo povsem pri miru, ker bi najbrže ne našlo nobenega dokaza, mož bi bil pa po starri navadi utajil vse, še to, kar se da prijeti. Sodišče je pa zastražiti dalo pošto v Ljubljani. Ko je Starič videl, da se zanj nič ne zmeni, je vzel poštno-oddajne liste ter se je peljal v Ljubljano, kjer ga je takoj uhvatil roka pravice. Našli so pri njem vseh 5 poštno-oddajnih listov, toda izgovoril se je takoj, da mu je dal spraviti te liste nek Leopold Selko, s kojim se je sešel v Ljubljani v Streliških ulicah. Pri sodišču je potem vse priznal, ker ni mogel več tajiti, pri porotni obravnavi pa je zopet vse tajil razen, da je hotel goljufati Pustičkega za 320 K. Ker pa so bile vse ostale pošljatve po vsebinu in pisavi tako podobne Pustičkega pošljatvi takor jajce jajcu, so potrdili porotniki vsa stavljena jima vprašanja soglasno, nakar je obsodil sodni dvor Stariča na tri in pol leta težke in primerno poostrene ječe. S tem je bil končan spored porotnih zasedanj.

Nesreča vsled avtomobilov so se začele ponavljati z otvorjeno sezido tudi po Gorenjskem. Avtomobilist H. U. 602 je splašil minoli teden vsled hitre vožnje, in ker ni dal znamenja, konja posestniku Rajhu iz Studenčic, da mu jevrejški cel voz desk, potrgal vprego in ubeažal. Nad Št. Vidom v Mednem pa je oplasti nek avtomobilist konja posestnika Drešarja iz Svetja, ko je peljal le-ta neko bolno žensko v Ljubljano. Voz se je prevrnil in razbil, bolnica pa in voznik sta dobila precej občutne poškodbe.

Pokončajte metulje, sicer bode gosenic vedno več! Uporablajte v to mladino! Primerne mrežic se dobiv v vsakem številu v »Državni učni delavni za košarstvo« pri Sv. Barbari v Hal. komad po 20 vinarjev.

Svarilo pred tujimi srečkami. Tvrda Kaufman in Simon v Hamburgu ponuja vsiljivo in razpošilja v obilnem številu vabila na udeležbo pri hambsurški denarni loteriji. Pred nakupom teh srečk svarimo, ker so v Avstriji neveljavne.

Na potu k zdravniku je umrl otrok ženi nekega mizarskega pomočnika v Zavodni pri Celju. Vrnila se je z mrljcem. Zalostno je, ali res, da se splošno po deželi išče in kliče zdravnika, ko že bolnik skoro umira.

Ustrelil se je v Brezah na Koroškem 20letni pismonoš Drmastiča iz Tržiča na Kranjskem.

Požar. V petek dopoldne stezgoreli v Kresnicah nad Teharjem hiši posestnikov Žoharja in Ramšaka. Ogenj je nastal v dimniku, pri Žoharju in preskočil v ostrešje. Škoda znaša 3000 kron.

Pri občinskih volitvah v Boracovi v gornejgradskem okraju so zmagali v 2. in 3. razredu Slovenci v prvem pa sta bila izrezbana 2 nemščutarja.

Nesreča. V Govejku (p. Žiri) si je stavl Tonh svojo hišico. Vrnil se je namreč iz Amerike, kjer si je prihrali nekaj denarja. Ko je nesel iz drugim delavcem po bregu debel hrastov stavbnih hlod, se je izpodtaknil in padel pod težo na tla. Hrast ga je prisnisl za vrat in mu zlomil tilnik, vsled česar je Tonh na mestu umrl.

Izzred mariborskega sodišča. Radi tativine in goljufije je bila obsojena še 15letna N. Juvan iz Črnuč pri Ljubljani na 8 mesecev težke ječe. — Radi premale pazljivosti na otroka, ki je zgorel Juliji Lašč na Kunču pri Ormožu povodom sežiganja plevela na njivi, je bila obsojena mati na 5 dni ječe. — Delavec Franc Facheregg iz Pesnice pa je bil obsojen radi tativne 20 kron na tri mesece težke ječe. Bil je namreč že večkrat kaznovan in je dober poznavatelj zaporov.

V tečaj za vzgojo slabounih otrok na Dunaju, ki se je pričel dne 3. t. m. in traja štiri tedne, so šli iz Ljubljane g. Ivan Krulec, c. kr. vadniški učitelj, g. Ivan Dimnik, učitelj

na III. mestni šoli in gdč. Ana Lebar, učiteljica na slovenski dekiški osmarnazrednici.

Seznam približno potrebnih oskrboravnih predmetov za dobo 1909/10 za c. in kr. vojno. Intendanca 3. voja v Gradišču je poslala trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani seznam približno potrebnih predmetov, ki se bodo potrebovali v dobi 1909/10 za oskrbo c. in kr. vojne na raznih postajah. Seznam obsega pšenico, rž, oves, mrvo, slamo, kruh, drva in premog. Seznam in splošni pogoji se lahko vpogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani. Dobavne obravnave se bodo pravčasno razglasile.

C. kr. državno železniško ravateljstvo v Trstu si zasigura nabavo gori navedenih materijalij za leto 1910 potom javnega dobavnega razpisa. Natančnejši pogoji za oddajo dobave so vsebinjeni v številki uradnega lista »L' osservatore Triestino« od 10. junija t. l.

Poslopje pomorske vlade v Trstu je kupil hotelir Schalk iz Opatije. Sezidal bo na mestu velik hotel.

V Gradežu je bilo koncem meseca maja 1000 tujih gostov. — V Opatiji pa je bilo 26. maja 2261 tujev.

Ponesrečeni artist Gadbin v zagrebškemu cirkusu, ki je padel pri smrtnem skoku, je toliko okreval, da se zave in uživa mleko in konjak. Vendar pa je stanje še jako dvomljivo in malo upanja, da bi ozdravel.

Porotne obravnave v Gorici. Pred goriškimi porotniki je bil obsojen Jozef Kavčič iz Ljubinjana na Tolminskem radi uboja na 2 leti in pol težke ječe. Pri razpravi radi žaljenja časti trgovca Primaria proti listu »Corriere« pa je bil odgovorni urednik lista oproščen.

Utopljenega domobranca so pogrenili in Drave pri boriskem mostu na Štajerskem in ga prenesli v mrtvašnico pri Sv. Barbari. Moral je biti že dalj časa v vodi. Vojaški ogled iz Ptuja je utopljenca ogledal, toda poznal ga ni nihče.

Slovenski delavci v Inomostu. Okoli dvesto slovenskih delavcev se je že nastanilo v Inomostu. Bajec preslab zaslukel na rodni zemlji jih je gnal v tujino s trebuhom za kruhom. Pretežna večina je Kranjčev, ostali so deloma iz Štajerske, deloma iz Primorja. Po poklicu jih je največ prožnih delavcev (železničarjev), nekaj zidarjev in nekaj tesarjev. Stanujejo v inomoski okolici in sicer po več skupaj. Ob železnicu imajo postavljenih več kolib, kjer si kuhajo koso in včerjo. Na večer se zbereta na tam in veselo zapojo kako narodno pesem, da se mogočno odmeva slovenska melodija po divni okolici. Da, vse to je lepo in hvalevredno. Ob nedeljah pa zajdejo nekateri v gostilno, kjer včasih prav hrabro dušijo vinsko kapljico. Naravna posledica je, da se jim razgreje kri in često se prigodi, da v tem navdušenem razpoloženju pošteno prehajajo kosti kakemu nadtemu Tirolcu, s katerimi se nič kaj ne razumejo. Kmalu jih zajame roka pravice in hajd v hišo pokore. Posamezno stoji grešniki čez nekaj dni ali tednov pred strogega preiskovalnega sodnika, kateri vsakega — vse preje nego pri jazno — nahruli: »Kannst deutsch?« S solzami v očeh mu odgovori fant, ki stoji prvič v življenju pred sodnikom: »n'pis«, misleč, da bo kazen milejša, če potrdi sodnikovo vprašanje. In sedaj se prične zaslivanje ... Popolnoma jasno je, da se oboženec, čigar »n'pis« je malodane enak ničli, in ki na zvito stavljena vprašanja odgovarja po največ z »jak ali «nein«, kmalu zaplete v celo vrsto protislovij. Njegova »krivda« je dokazana! Posledica tega je drakonska odsoba, katera se razglasiti potem nad njim. Drugi obtoženec zopet prosi za tolmača, če da ne razume dobro vsega. Tolmač? Kaj še! Ta stane denar! »Es wird schon gehen! Du verstehest ja etwas, glasi se trd odgovor in prične se zaslivanje po istem način ... Pri takih razmerah tedaj ni čudno, da se precejšen del »uniformiranih hilapev« pri c. kr. dež. sodišču v Inomostu rekrutira iz slovenskih delavcev.

Stavka v katoliški tiskarni v Zagrebu se je radi brezobzirnega postopanja vodstva tako poštovala. — V petek so prišli na delo le še štirje učenci. Nasprotno pa so postale solidarne s stavko tudi ženske uslužbenke pri strojih, in ustavile tudi v petek delo. V soboto je prišel samo še en učenec. — Kutarjev salezijanc Šime nimajo, pričakujejo jih pa v kratkem, da jih slovensko inštalirajo za stalno v novem poslu — menihe stave.

Zagrebška policija je prepovedala izvajanje smrtne nevarnih točk v javnih cirkusih in orfejih.

Mednarodna rokoborba v cirkusu Zavattu. Sobotna predstava je radi slabega vremena odpadla, zato se je seveda odložil tudi zanimivi povratni boj neznancev z Rajčevičem, katerega pa izvajajo danes. Oponarja se pri tem ponovno, da se bora vrlj danes ob vsakem vremenu in do končne odločitve, brez da bi se po

polnem borenu boj prekinil. Pri včerajšnji rokoborbi je prvič nastopal Rus Gerighoff, in sicer proti dvernemu nasprotniku, najprvi proti Sandhoferju in nato proti Hermannu. Rus je močan, velik, težak in odličen borilec, ki poleg tega še jako odločno nastopa in je napravil na gledalce ugoden vtisk. Premagal je Sandhoferja v 40 sekundah, s tem, da mu je vdrl most, Hermann pa v 7 min. 20 sek. z rokotegom na tleh. Zanima je bila tudi šolska borba med Rajčevičem in Hansenom, pri kateri je gosp. Pfeifer predčil občinstvu najprvi preposedane prijeme, nato prijeme v preži, in sicer brez parad in iste s paradami in ravno tako prijeme na tleh. Borilca pa sta prijeme vzopredno izvajala. Danes se borita poleg že omenjene odločilne rokoborbe med Rajčevičem in neznancem, kot druga tudi še Hansen in Gerighoff,

Premetna goljufica. V petek je prišla 19letna deklica Katarina Vukšičeva iz Križeve vasi pri Metliki k nemu gostilnicarju na Karlovški cesti in ga prosila naj vzame v zastavo zlat prstan češ, da nima od nješčesar, in je mož smrtno bolan. Gostilničar se je res usmilil in ji dal za prstan 6 K. Od tam je šla Vukšičeva k drugi stranki in jo zopet na enak način pregovorila, da je dobila 16 K za dva medena prstanata. Ko je policija o tem zvedela, je takoj zasledovala goljufico in jo zasačila v nemem prenočišču v družbi neke 39letne vdove, s katero sta si bile najele sobo. Vukšičeva se je bila že preoblekla in tako hotela otežkočiti zasledovanje. Obe so zaprli in po zaslisanju izročili Vukšičevu sodišču, vdovo pa izpustili.

Cez tri leta prijet. V Pulju je prijela policija prisilence Petra Castrichia, kateri je pred tremi leti pobegnil iz tukajne prisiljene delavnice. Qddali so ga nazaj v hišo pokore.

Kolo ukradeno. V soboto zvečer je bilo ukradeno gosp. E. Franchettiju kolo »Waffenrad« iz veže hiše št. 12 v Sodniški ulici. Kolo je vredno 200 kron, ima prosti tek in tovarniško številko 101.729. Levo držalo je spodaj počeno in ima magistratno belo številko 576 na črnem polju. Svarimo pred nakupom.

Srebrno jedilno orodje je kralja v restavraciji pri »Slonu« postrežnica Marija Fisneiderjeva iz Klausena na Tirolskem in ga prodajala nekemu starinarju. Tatvina je

